

บริษัท ฝึกอบรมและสัมมนา

วิญญูชน จำกัด

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๖๙๔๔/๒๕๕๐ เมื่อนายจ้างมิได้เป็นผู้กำหนดวันหยุดพักผ่อนประจำปีเพื่อให้ลูกจ้างได้ใช้สิทธิหยุด แม้นายจ้างจะให้ลูกจ้างสามารถลาหยุดโดยได้รับค่าจ้างอีกปีละไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน มากกว่าที่กฎหมายกำหนดอันเป็นคุณแก่ลูกจ้างก็ตาม ลักษณะวันหยุดดังกล่าวก็ทำให้เป็นวันหยุดพักผ่อนประจำปีไม่ เพราะมีเงื่อนไขว่าจะลาหยุดได้เฉพาะกรณีที่ลูกจ้างไม่มีงานทำเท่านั้น ทั้งลูกจ้างก็ได้ระบุให้ชัดเจนว่าวันลาหยุดดังกล่าวเป็นการขอลาหยุดในวันหยุดพักผ่อนประจำปีด้วย ถือว่าลูกจ้างยังไม่ได้ใช้สิทธิหยุดพักผ่อนประจำปี นายจ้างต้องชำระค่าทำงานในวันหยุดพักผ่อนประจำปีให้แก่ลูกจ้าง

จาก คำพิพากษาศาลแรงงานที่สำคัญ โดย ศาสตราจารย์เกษมสันต์ วิลาวรรณ